

РЕШЕНИЕ

№ 10503

гр. София, 26.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 26.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **1143** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. А. К. срещу решение по т.6 от протокол № 7/27.06.2024 г. на Управителния съвет (УС) на Българската федерация по борба (БФБ). Ответникът чрез процесуалния си представител изразява становище за недопустимост на жалбата, а по съществуващото ѝ я намира неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Решението засяга неблагоприятно правната сфера на жалбоподателя, като пречатства упражняването на състезателните му права. То е прието от орган, който, макар и да не принадлежи към системата на изпълнителната власт, е натоварен с административни правомощия въз основа на закон. Поради това и съгласно определението на § 1, т.1 от Допълнителната разпоредба на АПК, той е административен орган. В тази връзка следва да се отбележи и, че организационно-административната дейност е изрично посочена в чл.11, ал.1 Закона за физическото възпитание и спорта (ЗФВС), наред с тренировъчната и състезателна, които спортните организации осъществяват. Съответно, спортните федерации са носители на административни правомощия въз основа на закон и актовете на нейните органи подлежат на контрол за законосъобразност от административните съдилища. Както в протокол № 7/27.06.2024 г. на УС на БФБ, така и в писмо изх. № 446/25.11.2024г. на БФБ (л.11 от делото) не е указано, в какъв срок и пред какъв орган срещу решението може да бъде подадена

жалба. Поради това и на основание чл.140, ал.1 АПК срокът за оспорването му е двумесечен. Не се установява датата, на която решението е било съобщено на жалбоподателя. Поради това следва да се приеме, че жалбата е подадена в законоустановения за това срок. По изложените съображения съдът в настоящия състав приема, че жалбата е допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

На неизвестна дата председателят на УС на БФБ отправил предложение (л.65-66) на основание чл.39, ал.2, т.7 от Устава на федерацията и чл.27, ал.2, т.2 ЗФВС да бъдат спрени състезателните права на жалбоподателя за неопределено време. От представения протокол № 7/27.06.2024 г. на УС на БФБ не е видно, дали това предложение е било предмет на разглеждане по т.б, означена в дневния ред като „Разни“. В протокола е изложено само решението, че УС спира състезателните права на състезателя по класическа борба А. К. от спортен клуб по борба „НСА – В. Л.“, [населено място] за уронване престижа и авторитета на БФБ за неопределено време, считано от 27.06.2024г. Тъй като не е обсъдено горепосоченото предложение и не са изложени други съображения, следва да се приеме, че към решението не са налице мотиви за приемането му.

Статутът на спортистите аматьори и професионалните спортисти се определя от спортната федерация съгласно чл. 67, ал.1 от ЗФВС, с правилата по чл. 28, ал. 1, т. 4 от същия закон. С тези правила се определят придобиването, прекратяването и отнемането на състезателни права - чл. 68, ал. 2 от ЗФВС, които права са съвкупност от правото на спортистите аматьори и професионалните спортисти да участват в тренировъчната и състезателната дейност на спортен клуб – член на лицензирана спортна федерация, както и свързаните с това участие имуществени и неимуществени права, съгласно чл.68, ал.1 ЗФВС.

С оглед тази уредба на специалния закон, правилата за придобиване, прекратяване и отнемане на състезателните права представляват нормативен административен акт по смисъла на чл. 75, ал. 1 АПК - издаден от овластен орган, съдържа административноправни норми, които се отнасят за неопределен и неограничен брой адресати и има нееднократно правно действие. Това означава, че при формулиране на правилата следва да се спазва принципа, че не могат да противоречат на нормативни актове от по-висока степен, какъвто се явява ЗФВС. Съгласно чл.27, ал.2, т.2 от ЗФВС, лицензираната спортна федерация може да предоставя, прекратява и отнема състезателните права на спортистите. При постановяване на решение за придобиване, прекратяване и отнемане на състезателните права административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност. Това означава, че при предоставена възможност за всеки конкретен случай да прецени дали спрямо даден спортист са налице обстоятелства за придобиване, прекратяване и отнемане на състезателните права, като целесъобразността на взетото решение /правилността на преценката/ не подлежи на контрол от съда – чл.145, ал.1 АПК. Съгласно чл. 169 от АПК, при оспорване на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове. Следователно, съдебният контрол върху актове от категорията на оспорения се ограничава само до външните граници и рамки на оперативната самостоятелност, очертани от петте изисквания за законосъобразност на административните актове по чл. 146 АПК и обхваща проверката дали са издадени при упражняване на правомощия в рамките на законово предоставена дискреционна власт и спазването на изискванията

по чл. 4, ал. 2 и чл. 6 от АПК. В случая обжалваното решение е постановено в рамките на предоставената на административния орган възможност да прецени въз основа на фактически установеното необходимостта от прекратяване и отнемане на състезателните права на жалбоподателя. Наред с това, както беше отбелязано по-горе, решението се явява изцяло лишено от мотиви и поради това, то е незаконосъобразно на основание чл.146, т.2 и т.3 АПК.

Съгласно чл.74 от ЗФВС спортната федерация може да лиши картотекиран от нея спортист от състезателни права за определен срок или окончателно по ред, определен с правилата на съответната спортна федерация по чл. 28, ал. 1, т. 4 от същия закон. Според изричното изявление на процесуалния представител на ответника, тези правила за БФБ са изложени в представения документ, озаглавен „Единна система от показатели за организация, управление и контрол на многогодишния учебно-тренировъчен и състезателен процес в БФБ“ (л.61-62). От текста на същия документ не се установява той да съдържа правила и ред за лишаване на картотекиран от БФБ спортист от състезателни права за определен срок или окончателно. Документът е представен в изпълнение на указание, дадено с определение № 3652/04.02.2025г., съобщено на ответника на 07.02.2025г. При посоченото му съдържание и непредставяне на доказателства за съществуването на правила на БФБ по чл.28, ал.1, т.4 ЗФВС, съдът в настоящия състав приема, че такива правила не са били приети. Поради това приема, че оспореното решение е лишено от нормативно основание и се явява в несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

В заключение следва да се отбележи и, че в протокол № 7/27.06.2024 г. е отбелязано участието на Х. Д. М. (председател), В. Р. Р. – генерален секретар, Д. Г., И. М. И., Н. Б. Г., В. В. и М. М.. Установява се от справка в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, че посочените лица са членове на УС на БФБ към датата на процесното решение. Съгласно чл.39, ал.1 и чл.40, ал.2 от приложения по делото Устав на БФБ (л.67-76) управителният съвет на федерацията се състои от 7 до 13 души /председател, трима зам.- председатели и членове/, като управителният съвет може да взема решения, ако на заседанието му присъстват повече от половината от неговите членове. Видно от горепосочения протокол № 7 от редовно заседание на УС на БФБ, състояло се на 27.06.2024 г., в него са участвали 7 от общо 11 членове на УС на БФБ, с което е изпълнено изискването на чл.40, ал.2 от Устава на БФБ. Следователно, кворум е бил наличен при вземане на решението. Наред с това, не е отбелязан начинът на гласуване и съответно, не може да бъде преценено наличието на мнозинство за приемане на решението. Поради това следва да се приеме, че валидността на последното не е доказана.

Предвид изложеното и като прецени законосъобразността на акта на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че оспореното решение не е постановено от компетентен орган, то няма изискуемата форма и при издаването му са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила; то не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Поради това, то се явява нищожно. С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК следва да бъде уважено искането на жалбоподателя за възстановяване на направените от него разноски по делото. Същите са в общ размер 1206,47 лв., от които 10 лв. – държавна такса, 1200 лв. – хонорар за адвокат и 6,47 лв. – банкова такса, платени съгласно представената по делото разписка.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на решение № 6 по протокол № 7/27.06.2024 г. на Управителния съвет на Българската федерация по борба.

ОСЪЖДА Българската федерация по борба, с ЕИК[ЕИК], да заплати на А. А. К., с ЕГН [ЕГН], сумата 1206,47 лв. /хиляда двеста и шест лева и четиридесет и седем стотинки/ – разноси по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: